

POSTANOWIENIE

Dnia 20 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVI Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Cezary Skwara
-----------------	-------------------

po rozpoznaniu 20 kwietnia 2018 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) **spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.**

z udziałem **Przedsiębiorstwa Państwowego (...) z siedzibą w W.**

o udzielenie zabezpieczenia

postanawia

oddalić wniosek.

SSO Cezary Skwara

UZASADNIENIE

Uprawniony (...) spółka z o.o. z siedzibą w W., wniósł o udzielenie zabezpieczenia roszczenia wobec Przedsiębiorstwa Państwowego (...) z siedzibą w W. o nakazanie usunięcia skutków niedozwolonych działań oraz nakazanie zaniechania niedozwolonych działań stanowiących czyn nieuczciwej konkurencji w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji poprzez: zakazanie Przedsiębiorstwu Państwowemu (...) z siedzibą w W. zawarcia ze spółką Przedsiębiorstwo Handlu Zagranicznego (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. (KRS nr (...)), lub jakąkolwiek jej spółką zależną (w tym ze spółką (...) sp. z o.o.) lub w stosunku do niej dominującą, umowy lub umów najmu następujących lokali handlowych położonych na terenie (...) im. (...) w W.:

1. Lokalu nr (...) o powierzchni 1.217,1 m⁽²⁾ (obecnie pod marką A.),
2. lokalu nr (...) o powierzchni 132,06 m⁽²⁾ (obecnie pod marką A.),
3. lokalu nr (...) o powierzchni 108,9 m⁽²⁾ (obecnie pod marką A.),
4. lokalu nr (...) o powierzchni 112,58 m⁽²⁾ (obecnie pod marką A.),
5. lokalu nr (...) o powierzchni 209,00 m² (obecnie pod marką V., obecnie umowa najmu nr (...)),
6. lokali nr (...) o łącznej powierzchni 221,10 m² (obecnie pod marką D., obecnie umowa najmu nr (...)),
7. lokalu nr (...) o powierzchni 77,90 m² (obecnie pod marką I., obecnie umowa najmu nr (...)),

8. lokalu nr (...) o powierzchni 54,20 m² (obecnie pod marką R., obecnie umowa najmu nr (...)),
9. lokalu nr (...) o powierzchni 51,19 m⁽²⁾ (obecnie pod marką R., obecnie umowa najmu nr (...)),
10. lokalu nr (...) o powierzchni 37,30 m⁽²⁾ (obecnie pomieszczenie palarni, obecnie umowa najmu nr (...)),
11. lokalu nr (...) o powierzchni 39,60 m² (obecnie pod marką R., obecnie umowa najmu nr (...)/ (...)),
12. lokali nr (...) o powierzchni łącznej 175,24 m⁽²⁾
13. lokalu nr (...) o łącznej powierzchni 137,50 m⁽²⁾ (obecnie pod marką (...) oraz R.),
14. lokalu nr (...) o powierzchni 38,90 m⁽²⁾ (obecnie pod marką H., obecnie umowa najmu nr (...)),
15. lokalu nr (...) o powierzchni 185,10 m⁽²⁾ (obecnie pod marką Y., obecnie umowa najmu nr (...)),
16. lokali nr (...) o łącznej powierzchni 89,11 m² (obecnie niewynajęte),
17. lokalu nr (...) o łącznej powierzchni 21,08 m² (obecnie niewynajęte)

dla zabezpieczenia roszczenia spółki (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W. o zakazanie dalszych niedozwolonych działań - czynów nieuczciwej konkurencji, polegających na utrudnianiu wnioskodawcy dostępu do rynku poprzez dyskryminowanie wnioskodawcy w toku procedury wyboru ofert na najem wymienionych wyżej lokali handlowych położonych na terenie (...) im. (...) w W..

W uzasadnieniu pisma uprawniony wyraził przekonanie, iż roszczenie o którego zabezpieczenie wnosi jest uprawdopodobnione, gdyż wywodzi je z faktu, iż wybór oferty na najem powierzchni handlowych na (...) im. (...) w W., przeprowadzony został przez obowiązane na nieprzejrzystych i dyskryminacyjnych zasadach, w oparciu o kryteria w sposób rzeczowo nieuzasadnione zróżnicowane dla poszczególnych uczestników rynku.

Zdaniem uprawnionego, pomimo złożenia oferty, której jedynym kryterium miała być wysokość oferowanych stawek z tytułu najmu powierzchni handlowych, ocena ofert odbyła się także w oparciu o inne kryteria, aniżeli te, o których w pierwszej fazie postępowania ofertowego, informował obowiązany. Oferta uprawnionej spółki miała zostać porównana z ofertą (...) S.A., przy czym decyzja o wyborze najkorzystniejszej oferty zapadła po ocenie nie tylko zaproponowanych stawek czynszowych, ale także - w przypadku oferty (...) S.A. - wartości ustępstw dokonanych przez (...) S.A. w innych negocjacjach. Pomimo przedstawienia zastrzeżeń co do działań obowiązane, oferta uprawnionego nie została wybrana do dalszego procedowania, bez wskazania uzasadnienia takiej decyzji.

W ocenie uprawnionego kryteria wyboru ofert były nieprzejrzyste. Obowiązany, w ocenie uprawnionego, potraktował ofertę jego i (...) S.A. w sposób zróżnicowany, a przy tym nieuzasadniony ani przedmiotem postępowania ofertowego, ani jego celem. Zdaniem uprawnionego przebieg procedury wyłonienia najemcy, mógł być nakierowany na wybranie oferty złożonej przez (...) lub inną spółkę z Grupy (...). Takie zachowanie obowiązane, zdaniem strony uprawnionej, wyczerpywało, znamiona nadużycia pozycji dominującej a zarazem czynu nieuczciwej konkurencji. Zdaniem uprawnionego zachodzi obawa, że obowiązany może już w najbliższym czasie zawrzeć umowę najmu z (...) lub inną spółką z Grupy (...).

Uzasadniając interes w uzyskaniu zabezpieczenia, wskazał, że brak zabezpieczenia roszczenia spółki, w sytuacji zawarcia przez uprawnionego umów najmu ze spółką z Grupy (...) na wyżej wskazane lokale, spowodowałby, co najmniej, poważne utrudnienia wykonania zapadłego w sprawie orzeczenia, jak również, co najmniej, poważnie utrudniłby osiągnięcie celu postępowania w takiej sprawie, gdyż zawarcie umowy najmu przez obowiązane ze spółką

z Grupy (...), usankcjonowałyby na dziewięcioletni okres gwarancji, konsekwencje działań niezgodnych z prawem (wniosek, k. 3-32).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wniosek o udzielenie zabezpieczenia nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 730¹ § 1 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia może żądać każda strona lub uczestnik postępowania, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Wskazane powyżej warunki dopuszczalności zabezpieczenia muszą istnieć łącznie, co oznacza, że brak chociażby jednej z nich powoduje, że zabezpieczenie roszczenia jest niedopuszczalne. Warunkiem udzielenia zabezpieczenia roszczenia jest konieczność jednoczesnego spełnienia określonych w nim przesłanek, to jest uprawdopodobnienie roszczenia oraz wykazanie interesu prawnego.

Należy zauważyć, że do udzielenia zabezpieczenia roszczenia nie jest konieczne udowodnienie roszczenia, wystarczy jedynie jego uprawdopodobnienie. Wymóg uprawdopodobnienia roszczenia odpowiada obowiązkowi uprawdopodobnienia wiarygodności roszczenia. Uprawdopodobnienie roszczenia w postępowaniu zabezpieczającym, przy uwzględnieniu treści art. 243 k.p.c. oznacza, że uprawniony przedstawił i należyte uzasadnił twierdzenia, które stanowią podstawę dochodzonego roszczenia. Należy przyjąć, że roszczenie jest uprawdopodobnione, jeżeli prima facie istnieje znaczna szansa na jego istnienie.

Rozstrzygając wniosek o zabezpieczenie Sąd bierze pod uwagę stan rzeczy istniejący w chwili orzekania – co wynika z art. 316 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.

W przedmiotowej sprawie Sąd stwierdził, iż uprawniony nie uprawdopodobnił istnienia roszczeń, o zabezpieczenie których występuje.

Uprawniony, roszczenia określone w art. 18 ust. 1 pkt 2 oraz w art. 18 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 419) (dalej: UZNK) wywodzi z faktu, iż obowiązana swoim zachowaniem wypełniła znamiona czynu nieuczciwej konkurencji o którym mowa w art. 15 ust. 1 pkt 3 tej samej ustawy, poprzez utrudnianie dostępu do rynku polegające na rzeczowo nieuzasadnionym, zróżnicowanym traktowaniu niektórych klientów, oraz dopuściła się nadużycia pozycji dominującej zgodnie z treścią art. 9 ust. 2 pkt 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów z 16 lutego 2007 r. (t.j. Dz.U. z 2017 r. poz. 229) poprzez stosowanie w podobnych umowach z osobami trzecimi uciążliwych lub niejednorodnych warunków umów, stwarzających tym osobom zróżnicowane warunki konkurencji (dalej: OKiKU) oraz art. 102 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej zgodnie z którym niezgodne z rynkiem wewnętrznym i zakazane jest nadużywanie przez jedno lub większą liczbę przedsiębiorstw pozycji dominującej na rynku wewnętrznym lub na znacznej jego części, w zakresie, w jakim może wpływać to na handel między Państwami Członkowskimi.

Odnosząc się do analizy ww. roszczeń, w pierwszej kolejności wskazać należy, że przedmiotem roszczenia o którym mowa w art. 18 ust. 1 pkt 2 UZNK, jest usunięcie skutków wywołanych czynem nieuczciwej konkurencji. Powództwem tym można zatem dochodzić czynnego zachowania (facere), które ma usunąć skutki czynu nieuczciwej konkurencji, za który pozwany ponosi odpowiedzialność (Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Komentarz. red. prof. dr hab. Janusz Szwejca, 2016 r., wyd. 4, Legalis)

Uprawniony pragnący w przyszłości dochodzić usunięcia skutków niedozwolonych działań, powinien zatem uprawdopodobnić, że pozwany dopuścił się czynu nieuczciwej konkurencji, czym wywołał, trwający nadal, stan naruszenia interesu przedsiębiorcy-uprawnionego lub klienta. Wystarczyłoby, podobnie jak w przypadku roszczenia o zaniechanie, gdyby uprawniony uprawdopodobnił, że popełniono którykolwiek z czynów nieuczciwej konkurencji oraz, że pomiędzy tym czynem nieuczciwej konkurencji a trwającym naruszeniem jego interesu lub klienta zachodzi związek oraz na czym polega naruszenie tego interesu.

Natomiast treścią roszczenia o którym mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1 UZNK, jest żądanie zaniechania (zaprzestania) niedozwolonych działań. Można z niego korzystać w trzech sytuacjach. Po pierwsze, gdy czyn nieuczciwej konkurencji został już popełniony i trwa stan faktyczny podpadający pod jeden (lub więcej) przepisów (...). Po drugie, jeżeli czyn taki jeszcze się nie wydarzył, lecz zachodzi obawa, że zostanie on popełniony i istniejący stan faktyczny zagraża interesowi innego przedsiębiorcy lub klienta. Po trzecie, jeśli wprawdzie nie trwa już stan naruszenia interesu innego przedsiębiorcy lub klienta, lecz zachodzi niebezpieczeństwo ponowienia czynu nieuczciwej konkurencji (E. Nowińska, A. Tischner, w: System PrHandl, t. 3, 2015, s. 728).

Uprawniony, przechodząc do uprawdopodobnienia roszczenia, powinien wykazać, że pozwany dopuścił się czynu nieuczciwej konkurencji i stan tym czynem stworzony trwa nadal. Jeżeli stan faktyczny nie spełnia hipotezy żadnego ze stypizowanych czynów nieuczciwej konkurencji, to na uprawnionym spoczywa ciężar uprawdopodobnienia, że stan faktyczny spełnia przesłanki uznania go za czyn nieuczciwej konkurencji w rozumieniu art. 3 ust. 1 UZNK. (Ustawa o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Komentarz. red. prof. dr hab. Janusz Szwaja, 2016 r., wyd. 4, Legalis)

Odnosząc się do czynu nieuczciwej konkurencji, który popełniony miał być przez obowiązanego, wskazać należy, że zgodnie z klauzulą generalną wyrażoną w art. 3 ust. 1 UZNK czynem nieuczciwej konkurencji jest działanie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami, jeżeli zagraża lub narusza interes innego przedsiębiorcy lub klienta. Jedną z kategorii zachowań stanowiąca czyn nieuczciwej konkurencji została określona w art. 15 UZNK, wskazującym jako zakazany czyn nieuczciwej konkurencji utrudnianie innym przedsiębiorcom dostępu do rynku i zawierający otwarty katalog naruszeń utrudniających dostęp do rynku stanowi odzwierciedlenie i uzupełnienie w obrocie prywatnoprawnym publicznoprawnych zakazów stosowania praktyk ograniczających konkurencję polegających na nadużywaniu pozycji dominującej.

Zgodnie z art. 3 ust. 2 i art. 15 UZNK szczególnym przypadkiem działania sprzecznego z prawem lub dobrymi obyczajami, które zagraża lub narusza interes innego przedsiębiorcy (art. 3 ust. 1 UZNK) może być tzw. utrudnianie dostępu do rynku.

Jednym z tego typu zachowań, określonym w art. 15 ust. 1 pkt 3 UZNK, jest rzeczowo nieuzasadnione, zróżnicowane traktowanie niektórych klientów.

Uprawniony dochodzi zatem roszczenia określonego w art. 18 UZNK poprzez wskazanie, iż wypełniona została hipoteza z art. 15 UZNK. Nadto uprawniony wskazał, że czyn popełniony przez obowiązanego polegał na nadużywaniu przez niego pozycji dominującej, określonej w art. 9 ust. 2 pkt 3 OKiKU. Przejawem powyższego miała być dyskryminacja polegająca na stosowaniu w podobnych umowach z osobami trzecimi uciążliwych lub niejednorodnych warunków umów, stwarzających tym osobom zróżnicowane warunki konkurencji.

Wskazać należy, że taka praktyka odnosi się do umów zawieranych przez dominanta z przedsiębiorcami konkurującymi ze sobą oraz prowadzącymi działalność gospodarczą i polega na stosowaniu w podobnych umowach, uciążliwych lub niejednorodnych warunków umów, czego konsekwencją jest powstanie zróżnicowanych warunków konkurencji dla tych podmiotów. (Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, red. prof. dr hab. Tadeusz Skoczny, 2014 rok. Legalis).

Przenosząc całość powyższych rozważań na grunt niniejszego wniosku o zabezpieczenie, uznać należało, że w ocenie uprawnionego, obowiązanemu miał dopuścić się czynu nieuczciwej konkurencji o charakterze dyskryminacyjnym, poprzez przeprowadzenie postępowania wyboru ofert na najem komercyjnych powierzchni handlowych na (...) im. (...) w W. na nieprzejrzystych i dyskryminujących zasadach, co utrudniło, czy wręcz uniemożliwiło (...) dostęp do rynku sprzedaży towarów duty free na (...) im. (...) w W.. Takie działanie obowiązanego charakteryzowało się nadużyciem pozycji dominującej, ponieważ polegać miało, na nieuzasadnionej racjonalnymi, ekonomicznymi przesłankami, zmianie kryteriów oceny ofert w trakcie procedury wyboru ofert; zastosowaniu kryterium oceny ofert niedostępnego dla uprawnionego, premiującego wyłącznie grupę, do której należy (...) S.A., pozamerytorycznych

kryteriach oceny ofert, braku pełnej informacji i nieprzejrzystości procedury oraz nieuzasadnionym odejściu od standardów wyboru najemców stosowanych przez obowiązanego w latach poprzednich

W ocenie Sądu uprawniony nie uprawdopodobnił roszczeń, o których zabezpieczenie wnosi.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że uprawniony, uprawdopodobnienie roszczeń opiera wyłącznie na sferze własnych przypuszczeń i domniemań.

Z treści uzasadnienia wniosku o udzielenie zabezpieczenia, wynika, że uprawniony obawia się, że obowiązanemu może już w najbliższym czasie zawrzeć umowy najmu z (...) lub inną spółką z Grupy (...). Obawę tę uprawniony oparł na treści pisma obowiązanego z 29 marca 2018 r. z którego wynikało, że przedstawiona przez niego oferta nie została wybrana. Na tej podstawie uprawniony założył, że obowiązanemu w najbliższych dniach podpisze umowy najmu z (...) S.A. lub jedną z jej spółek zależnych. Tymczasem, podkreślić należy, że umowy takie dotychczas nie zostały zawarte. Próżno więc badać powstanie tytułu prawnego do lokali po stronie spółki z Grupy (...) i ryzyko nieważności umów najmu oraz skutki jakie umowy te mogłyby wyrzucić, w sytuacji gdy umowy takie nie istnieją w obrocie prawnym, podobnie jak ich ostateczne wersje które ewentualnie mogłyby być zaakceptowane przez którąkolwiek spółkę z Grupy (...). Nadto obawa uprawnionego, iż obowiązanemu zawrze umowy najmu ze spółką Grupy (...), gdyż chce wyprzedzić ewentualne działania nadzorcze i kontrolne, a także udzielenie odpowiedzi na stawiane mu pytania i zarzuty, pozostaje na chwilę obecną jedynie przypuszczeniem, nieznajującym poparcia w przedstawionym materiale dowodowym. Równie możliwe jest bowiem, że działania o których mówi uprawniony zostaną przeprowadzone zaś obowiązanemu odpowie na stawiane mu przez uprawnionego zarzuty.

W tym miejscu wskazać należy, że niejednorodność i uciążliwość umów definiuje się właśnie poprzez skutki wywierane przez te umowy. (Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz, red. prof. dr hab. Tadeusz Skoczny, 2014 rok. Legalis). Na podstawie przedmiotowego wniosku o zabezpieczenie nie można uznać, że procedura dotycząca ofert rodzić może ryzyko nieważności umów najmu, które mogą zostać zawarte w przyszłości ze spółką Grupy (...). Nie sposób bowiem przewidzieć, jaka będzie treść umowy ukształtowanej w przyszłości, i kto będzie stroną tej umowy. Sam przebieg spotkania mającego miejsce w dniu 08 marca 2018 r., który dowodzić ma zróżnicowaniu traktowania uprawnionego i spółek Grupy (...), nie jest możliwy do ustalenia wyłącznie w oparciu o zaprezentowaną przez uprawnionego notatkę z tego spotkania. Trudno bowiem uznać, że obowiązanemu dopuścił się czynu nieuczciwej konkurencji poprzez dyskryminację uprawnionego na podstawie jednostronnego stanowiska, zaprezentowanego w ww. notatce, która jest utrwaleniem przebiegu spotkania jedynie z punktu widzenia strony uprawnionej. Uprawniony nie uprawdopodobnił tym samym, aby niejednorodność i uciążliwość procedury ofertowej w której uczestniczył, a która stanowi niejako znamiona czynu nieuczciwej konkurencji, zarzucanego obowiązanemu, faktycznie wystąpiła. Przypuszczenie uprawnionego, oparte, jak sam wskazał we wniosku, na odniesionym przez niego wrażeniu, że jego oferta miała przypuszczalnie służyć jedynie skłonieniu (...) S.A. do większych ustępstw dotyczących roszczeń (...) do Skarbu Państwa, jak również okoliczność niewybrania oferty uprawnionego do dalszego procedowania, nie dowodzi w żadnym stopniu, niejednorodności i uciążliwości procedury ofertowej.

W uzasadnieniu wniosku uprawniony rozważał przyczyny dla których obowiązanemu już w ubiegłym, roku, nie wywiązał się z obowiązku podpisania z nim umów na przedłużony okres najmu, pomimo przyjęcia w dniu 07 marca 2017 r. jego oferty. Wyraził przypuszczenie, że prawdopodobnie kierownictwo obowiązanego podjęło wówczas decyzję, by wynegocjowanych już umów najmu nie podpisywać. Uprawniony dywagował, iż powyższe, być może, wynikało to ze zmian organizacyjnych, jakie w tamtym okresie następowały w strukturze organizacyjnej obowiązanego, a być może moment podpisania umów był odwlekany w czasie, gdyż nowe kierownictwo obowiązanego spółki rozważało różne koncepcje dalszego wynajmu powierzchni handlowych na (...) (...). Ostatecznie uprawniony nie wykluczył, że już w tamtym momencie podjęto zamysł uwzględnienia umów najmu na Lokale Wynajęte przez obowiązanego w rozwiązaniu sporu z (...) - akcjonariuszem (...) S.A.

Powyższe przypuszczenia które w wyniku poczynionych obserwacji wysnuł uprawniony, świadczyć miały o celowym uchylaniu się obowiązanego od podpisania z nim umów. Niemniej jednak, brak sprzeciwu uprawnionego wobec

tego rodzaju praktyk strony obowiązanej, świadczyć może jedynie o tym, iż przyczyna rezygnacji z podpisania umów najmu, wskazana w piśmie z dnia 10 maja 2017 r., była prawdziwa i dotyczyła braku akceptacji warunków oraz ostatecznej wersji umów. Przypuszczenia odnoszące się do intencji, które kierowały obowiązany w toku poprzednich postępowań dotyczących wyboru najemców, należy uznać za gołosłowne. W ocenie Sądu uprawniony prawdziwie przyznał, iż nie rozumiał powodów i zmieniających się stale kierunków działania obowiązanej spółki, jednakże okoliczność ta nie ma wpływu na uprawdopodobnienie roszczenia w niniejszej sprawie i świadczy jedynie o asekuracyjnym działaniu uprawnionego, który obawiał się wchodzenia w spór z obowiązany gdyż liczył, iż umowa najmu zostanie z nim mimo wszystko podpisana.

Na marginesie wskazać należy, iż uprawniony podał, że w dniu 3 kwietnia 2018 r. zwrócił się do Ministra Infrastruktury z wnioskiem o wszczęcie kontroli działalności obowiązanej, jak również do Prezesa Rady Ministrów z prośbą o podjęcie stosownych działań w sprawie, jednakże pisma nie odniosły skutku. W ocenie Sądu taka reakcja uprawnionego, wynika z odrzucenia jego oferty i nie dowodzi nadużycia pozycji dominującej przez obowiązanej. Nadto jest przedwczesna i oparta wyłącznie na przypuszczeniach uprawnionego, których potwierdzenia trudno szukać w realiach niniejszej sprawy.

Reasumując, stan faktyczny zaprezentowany w treści przedmiotowego wniosku oparty został w większości na przypuszczeniach i domniemaniach uprawnionego. Wskazanie, iż istnienie roszczenia uprawdopodobnia zamiar zawarcia umów najmu przez obowiązanej ze spółką z Grupy (...), co w konsekwencji spowoduje usankcjonowanie działań, niezgodnych z prawem, i polegających na wyborze oferty w procedurze opartej na nieprzejrzystych i dyskryminujących zasadach i w oparciu o kryteria w sposób rzeczowo nieuzasadniony zróżnicowane dla poszczególnych uczestników rynku, nie może zostać uznane za wyczerpujące dla uznania, iż uprawniony uprawdopodobnił roszczenie o którego zabezpieczenie wnosi. Okoliczność, iż obowiązany zawarł umowy najmu ze wskazanym przez uprawnionego kręgiem podmiotów, które jako nieważne będą wykonywane przez dziewięcioletni okres gwarantowany, pozostaje bowiem wysnutym przez powoda przypuszczeniem, nie znajdującym poparcia w zgromadzonym materiale dowodowym. Podobnie nieuprawdopodobnione jest w ocenie Sądu, to, iż kryteria, którymi kierował się przy ocenie złożonych ofert, obowiązany, były niejednoznaczne. Brak w tym zakresie dowodów, prócz notatki, której treść będącą jednostronnym oświadczeniem uprawnionego, należy uznać za niewystarczającą dla uprawdopodobnienia roszczeń w sprawie.

Tym samym, Sąd uznał, że uprawniony nie uprawdopodobnił roszczeń o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 2 oraz w art. 18 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, a o których zabezpieczenie wnosi.

Nie uprawdopodobnił bowiem aby obowiązany dopuścił się czynu nieuczciwej konkurencji, który wywołał, trwający nadal, stan naruszenia interesu strony uprawnionej. Nadto w uzasadnieniu wniosku o zabezpieczenie brak uprawdopodobnienia aby czyn nieuczciwej konkurencji został już popełniony i trwał stan faktyczny podpadający pod jeden (lub więcej) przepisów UZNK. Nie uprawdopodobniona została także sytuacja polegająca na prawdopodobieństwie popełnienia takiego czynu przez obowiązanej przy istnieniu stanu faktycznego zagrażającego interesowi innego przedsiębiorcy lub klienta ani niebezpieczeństwo ponowienia czynu nieuczciwej konkurencji.

W tym miejscu podkreślić należy, że zgodnie z treścią art. 730¹ § 1 k.p.c. warunkiem udzielenia zabezpieczenia roszczenia jest konieczność spełnienia obu określonych w nim przesłanek. Przesłanki te polegają na uprawdopodobnieniu roszczenia oraz wykazaniu interesu prawnego w jego udzieleniu. Wskazane powyżej warunki dopuszczalności zabezpieczenia muszą istnieć łącznie, co oznacza, że brak chociażby jednej z nich powoduje, że zabezpieczenie roszczenia jest niedopuszczalne.

Zważywszy na okoliczność, iż wnioskodawca nie uprawdopodobnił istnienia roszczenia, o jakim mowa we wniosku o udzielenie zabezpieczenia, czyni zbędnym rozważania co do istnienia interesu prawnego.

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w sentencji na podstawie art. 730¹ § 1 k.p.c.

SSO Cezary Skwara

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)